

Overweging zondag 9 oktober 2011.

Twee jonge mensen gingen trouwen: rijk met elkaar, maar straatarm. De tijden waren schraal, het eten duur, en de wijn kostbaar. Toch wilden ze feesten. Dus nodigden ze familie en vrienden uit om te komen. Ze wilden geen cadeaus, maar vroegen of iedereen een fles wijn wilde meebrengen.

Bij de ingang van de feestzaal stond een grote stenen kruik, waarin iedereen zijn fles kon leeggieten.

Een van de genodigden vond dat hij te weinig tijd had om wijn te kopen. Hij vulde zijn fles met water en goot deze leeg in de grote kruik. 'Een liter water tussen zoveel wijn, proeft toch niemand!', dacht hij.

Toen het feest zou beginnen en men de eerste glazen vulde, bleek de kruik echter gevuld met enkel water. Iedereen had gedacht: 'Die ene liter water van mij tussen zoveel wijn val niemand op!'.

Vandaag, vanmorgen zijn wij allemaal uitgenodigd op dit feest hier in de Jongerenkerk. Elke zondag is hier dat bruiloftsfeest waarover het gaat in de tekst van Mattheus.

We worden genodigd aan de tafel en die tafel is gedekt en er staat brood op in overvloed. Nooit te weinig maar steeds genoeg om dat we hier delen met elkaar.

De tekst die we vanmorgen hoorde staat bijna op het eind van het evangelie van Mattheus.

Nog drie hoofdstukken en we komen in de Paasweek en het lijdensverhaal terecht.

En Mattheus ziet dat er rondom Jezus zich donkere wolken samentrekken.

Er wordt over hem geroddeld, kwaad gesproken.

Zijn boodschap van die andere wereld die mogelijk is als wij onze schouders er onder zetten, vindt maar weinig gehoor en navolging.

De mensen van wie je zou mogen verwachten dat ze ook voor zo'n andere wereld zijn, laten het afweten. Ze hebben het te druk met andere zaken, met eigen zaken. Ze hebben geen tijd om net als Jezus hun schouders er onder te zetten.

En wij ....

We zitten hier wel ieder op haar of zijn eigen manier.

We zijn niet aan onze haren hier naar toe gesleept. Nee, uit vrije wil hebben wij vanmorgen de keuze gemaakt om naar dit feest te komen en om hier deel te nemen aan deze feestmaaltijd.

Maar wat nemen WIJ mee naar hier?

Zijn wij als die gasten uit het verhaal: ja, leuke en goede boodschap, voel ik ook wat voor maar weet je ... mijn buurman of buurvrouw die hier ook zit, die steekt toch wel de handen uit de mouwen en dan komt die andere wereld er wel. Dat ik even andere prioriteiten heb, even met mezelf bezig wil zijn en zeker niet met de problemen van anderen of van de wereld, valt dan niet op. Tussen zoveel mensen valt het niet op als er een niet meedoet.

Maar ja als iedereen zo denkt, zie het verhaal, beste mensen dan wordt het nooit iets met die andere wereld, met onze samenleving.

Als niet iedereen zijn bijdrage levert, als wij het aflaten weten, te druk hebben met ons zelf, geen tijd en aandacht voor elkaar, dan wordt er van die droom van die Man van Nazareth niets gerealiseerd.

Vorige weken en de week ervoor ging het over de wijngaard, de wijngaard staat symbool voor de wereld. De wijngaard is bedoeld om mooie vruchten voort te brengen. Om die vruchten te krijgen heb je goede grond nodig en goede arbeiders die van harte zich weiden aan hun zaak.

Als de vruchten goed zijn, wordt de wijn verrukkelijk en kunnen we feesten. Op dat feest nodigt Jezus ons wekelijk uit. Jezus voelde zich verantwoordelijk om goede vruchten voort te brengen en zorg te dragen dat mensen het leven als een feest zagen een feest waar aan ieder mocht deelnemen en waarbij ieder is uitgenodigd.

De Duitse theologe Dorothe Sölle heeft tijdens haar leven wellicht geïnspireerd door de tekst van Mattheus, de volgende gedachte geschreven: 'wij zijn verantwoordelijk voor datgene van wat er van onze aarde worden zal'. Een tekst die vaak gecombineerd gebruikt wordt met de uitnodiging voor het samen aan tafel gaan, de communie.

Wie hier dus zijn hand ophoudt, laadt daarmee, volgens mij, die verantwoordelijkheid op zich. Wie aansluit aan de maaltijd mag dan niet zijn ogen sluiten voor wat er om haar of hem heen gebeurt.

Je mag dan niet water in de fles doen want dan wordt de bruiloftsfeest geen feest, dan wordt en is het leven niet dat feest zoals het leven bedoeld is en waar die man van Nazareth die deze woorden door

Mattheus in de mond worden gelegd op doelt en zijn leven voor heeft gegeven.

Een fles wijn of toch dat water?
Wat nemen wij mee naar hier?